

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

KAZANIE

NA PONIEDZIAŁEK ŚWIĄTECZNY

1894

**O SPRAWACH DUCHA ŚWIĘTEGO
DZIAŁAJĄCEGO W KOŚCIELE ŚWIĘTYM**

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

I. Kazanie

na Poniedziałek Świąteczny 1894

O sprawach Ducha Świętego działającego w Kościele świętym

Ks. JÓZEF KRUKOWSKI

DR ŚW. TEOLOGII, PROBOSZCZ KOŚCIOŁA ŚW. FLORIANA W KRAKOWIE

*Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał,
aby wszelki kto wierzy weń, nie zginął, ale miał żywot wieczny. Jan 3, 16.*

Zielone Świątki, to korona wszystkich uroczystości Pana Jezusa; albowiem zesłanie Ducha Świętego jest ukoronowaniem dzieła zbawienia dokonanego przez Pana Jezusa. Co miłość Boga Ojca zdziałała w zesłaniu nam Syna swego, co miłość Syna Bożego zdziałała w życiu, męce, śmierci,

zmarłychwstaniu swoim, tego nam Duch Święty udziela: owoców odkupienia Jezusowego działaniem tak w duszy pojedynczego wiernego, jak w całym Kościele katolickim. Przez *Kościół* rozumiemy społeczeństwo wiernych, połączonych jednością wiary Chrystusowej, jednością Sakramentów, związką nauki, Sakramentów, miłości między sobą pod rządem prawych pasterzy, a mianowicie rzymskiego pasterza. Rozróżniamy Kościół widomy rządzący i nauczający i prowadzący nas do zbawienia; owymi są papież, namiestnik Chrystusa, następca św. Piotra; biskupi, następcy Apostołów połączeni z papieżem, (kapłani, pasterze drugorzędni, są pomocnikami biskupów) i Kościół słuchający, a tymi są wszyscy wierni czyli katolicy. W dzień Zielonych Świątek, kiedy Duch Święty *wśród dziwnych zjawisk i z dziwnymi skutkami był zesłany* od Chrystusa najprzód *Kościółowi w osobie Piotra i Apostołów*, następnie ówczesnym wiernym, albowiem w wieczniku onym był zebrany ówczesny Kościół katolicki. A raz zstąpiwszy Duch Święty na Kościół, od tej chwili już go nie opuścił. Pozostał na zawsze przy papieżu, biskupach i pozostanie na zawsze w Kościele katolickim, udzielając mu łask i pomocy, pociechy i opieki. O działaniu Ducha Świętego w Kościele katolickim dziś przemówię i okażę, w jakim celu zesłany jest Duch Święty Kościołowi, że Duch Święty 1) *oświeca Kościół*, czyli że jest jego Nauczycielem, 2) *uświęca Kościół*, dzieci swoje czyni sprawiedliwymi i zdolnymi nieba, 3) *rządzi Kościołem*, wspiera go, broni, poucza i nie da mu zagać do skończenia świata. A stąd pocieszające wypłyną dla nas wnioski – ku większej chwale Pana Jezusa. Stanie się to za sprawą Ducha Świętego, którego prosimy o oświecenie i pomoc za przyczyną Jego Najczystszej Oblubienicy. *Ave Maria*.

I.

Duch Święty jest zesłan Kościołowi na to, aby był jego *Nauczycielem*, tj. aby oświecał nauczycieli Kościoła, papieża i biskupów w tym, czego mają wiernych nauczać w rzeczach *wiary świętej*. A czy papież i biskupi potrzebują Ducha Świętego? Potrzebują: a) aby Ewangelię św. dobrze *wyrozumieli*, b) aby Ewangelię św. dobrze *wykładali*. Pan Jezus opowiedział całą Ewangelię Apostołom i przykazał im opowiadać ją wszystkim narodom. Z biegiem bowiem czasów, z rozwojem nauk świeckich powstają nowe teorie, uderzają na Pismo św. i naukę Kościoła. Z drugiej strony papież, biskupi są ludźmi podległymi omyłce, błędowi. Po ludzku mówiąc: łatwo mogłoby się stać, że słowo Boże mogłoby być źle rozumiane i fałszywie wykładane, gdyby Duch Święty nie był w Kościele przy papieżu i biskupach,

nie chronił ich od wszelkiego błędu, nie strzegł powierzonego depozytu, nie sprawiał, że po wszystkie czasy, miejscach i od wszystkich pasterzy w jednym rozumieniu słowo Boże opowiadane było i będzie – nieskażenie.

Kościół nie kuje nowych dogmatów, Duch Święty nie objawia papieżowi i biskupom nowych prawd wiary. Pan Jezus bowiem podał Apostołom naukę *całkowicie*, ale tylko w głównych zarysach i zasadach, nie we wszystkiej rozciągłości i nie we wszystkich szczegółach. W miarę potrzeb wieków nauka Jezusa miała być w następnych czasach rozwiniętą i bliżej rozjaśnioną. Papież więc i biskupi w miarę potrzeb – prawdę jakąś przez wszystkie wieki wierzoną – ostatecznie uroczyście jako artykuł wiary zatwierdzają i do wierzenia wszystkim wiernym podają.

Duch Święty oświeca *wiernych*, tj. daje wszystkim, co są dobrej woli, łaskę *wiary*, iżby słowo Boże z ochotą przyjmowali, należycie pojmowali, nie tylko przyzwalali rozumem ale i *wolą*, czyli *wierzyli*, wypisuje je w sercach wiernych, wzbudza i utrzymuje w nich ono delikatne uczucie, które się obrusza przeciw wszelkiej nowości w wierze i odrzuca to wszystko, co błędem tchnie. I w tym nasza pociecha, bo wiemy, że wiara nasza prawdziwa, albowiem "*Duch prawdy*" omylić nie mogący zawsze jest w Kościele świętym.

II.

Duch Święty *uświęca* Kościół, tj. sprawia, że dzieci swoje czyni świętymi, dobrymi i zdolnymi nieba; bo owoc odkupienia każdemu z osobna przyswaja. Owoc odkupienia ten jest, że nam *Jezus niebo otworzył, drogę do nieba* wskazał, *środki dostania się do nieba* podał. Te łaski odbieramy przez Ducha Świętego. Przez Niego więc stajemy się uczestnikami owoców odkupienia.

Tej łaski udziela każdemu w Kościele Duch Święty, w Sakramencie Chrztu. Z synów grzechu czyni nas dziećmi Bożymi. A jeśliśmy po chrzcie upadli, grzeszników wiedzie do pokuty, oczyszcza z grzechu i *ożywia*, wzmacnia, *odziewa* znowu w szatę łaski, ozdabia, *uświęca*. A że tak jest, widoczne to ze słów postanawiającego *Sakrament Pokuty*: "*Weźmijcie Ducha Świętego* (rzekł Jezus ustanawiając Sakrament Pokuty), *których odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone: a których zatrzymacie, są im zatrzymane*" (Jan 20, 22-23).

Sprawiedliwym daje łaskę wytrwałości w dobrem. Duch Święty wlewa w serca wiernych tę bohaterską *miłość Boga i bliźniego*; *miłość Boga* posuwającą się do palmy męczeństwa; do zaprzania się, do poświęcenia się Bogu ślubami zakonnymi, dozgonnego dziewictwa, do ofiar na zakładanie szpitali, domów przytułku dla cierpiącej ludzkości, do poświęcenia wdzięków, młodości, zaszczytów i wygod życia – aby służyć chorym, kalekom, podrzutkom, aby otrzeć łzę sierotom, aby podźwignąć moralnie i materialnie wyrzutek ludzkości, których świat odrzucił ze wzgardą i odepchnął ze wstrętem.

I w tym nasza pociecha i otucha, nie tylko że nas Bóg do świętości i szczęśliwości wiecznej powołał, lecz także i środki nam podał, za których użyciem – jeśli tylko szczerze zechcemy – możemy zostać świętymi i zbawionymi.

III.

Na ostatku zesłan jest Duch Święty, *aby rządził Kościołem*. Duch Święty rządzi Kościołem niewidzialnym sposobem; bo przełożonym Kościoła daje *władzę* czyli *urząd*. Nie od ludzi biorą *papież i biskupi* moc swoją i władzę duchowną, lecz od Ducha Świętego. On im daje posłannictwo, pełnomocnictwo Boże. "*Pełnomocnikami Bożymi jesteśmy*" (1 Kor. 3, 9). "*Miasto Chrystusa poselstwo sprawujemy*" (2 Kor. 5, 20). "*Pilnujcie siebie i trzody wszystkiej, nad którą was Duch Święty postanowił biskupami, abyście rządzili Kościołem Bożym*" (Dz. Ap. 20, 28).

On powołuje na urząd pasterski.

On im daje łaskę w Sakramencie kapłaństwa, aby ten urząd ochotnie, godnie, wiernie i świątobliwie sprawowali.

On poddaje papieżowi i biskupom do myśli, aby zbawienne wydawali rozporządzenia.

Ileż to obecnie Kościołem szczęśliwie rządzący papież Leon XIII przemądrych wydał encyklik (listów pasterskich), nad którymi zdumiewa się nie tylko świat katolicki, ale podziwiają, wielbią protestanci i do wiary świętej się nawracają. Dość tylko wspomnieć o encyklice o robotnikach; jaki z niej wieje duch Boży, jaka ojcowska pieczołowitość o klasę ludzi robotniczą, gdyby tylko weszła w życie, odmieniłaby się postać ziemi. Duch Święty tak kieruje sercami ludzkimi, że Kościołowi nigdy nie braknie gorliwych kapłanów.

Wreszcie Duch Święty *rządzi losami Kościoła*. Jakie to już za naszych czasów srożyły się burze przeciw Kościołowi w Niemczech, w zaborze rosyjskim zdawało się, że ucisk ten potrwa długie lat dziesiątki. Tymczasem skruszyli się mężowie żelazni, tymczasem moc i siła nieprzyjaciół wolnieje, zakony wypędzone wracają do dawnych siedzib, a Kościół odnosi coraz nowsze i świetniejsze zwycięstwa, pokrzepiony zajaśniał nowym blaskiem.

A stąd nowa dla nas rośnie otucha i pociecha, możemy być spokojni o losy Kościoła; bo tą łódką Chrystusową kieruje Duch Święty, On to sprawi, że jak pisze św. Jan Chryzostom (*Hom. in Eutr.*, T. III, 397), "*choć uderzą o jej boki bałwany i burze, zachwieje się, ale nie zatonie, strzały nań padną, ale go nie zranią; będzie oblegany, ale nie zdobyty i nie zaginie – albowiem te są słowa Chrystusowe, które nie przeminą: że bramy piekielne ni ludzkie nie zwyciężą Kościoła; on nas szczęśliwie doprowadzi do przystani niebieskiej*".

A przeto czcią i posłuszeństwem otaczajmy naszych pasterzy i nie dawajmy przystępu lekceważeniu od ludzi bez wiary i przewrotnych obyczajów, pomni na wyrok Chrystusa: "*Kto was słucha, ten Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi. A kto Mną gardzi, ten gardzi Tym, który Mię posłał*" (Łk. 10, 16). "*A kto was dotyka, ten się dotyka źrenicy oka Mego!*" (Zach. 2, 8). – O święty Kościele! który dziś święcisz niejako swoje urodziny, Ty Oblubienico Syna Bożego i Matko, Ty arko święta bez skazy, arko ratunku i zbawienia wśród powodzi, niewiary i zwątpienia.

Arko nasza najmilsza, jeśli bym Ciebie miał kiedy zapomnieć i Tobą wzgardzić, niech przyschnie język do podniebienia mego. "*Nie będzie temu Bóg Ojcem, kto Ciebie św. Kościele za matkę mieć nie chce*". Słowa św. Cypriana. Tyś nas przez chrzest odrodził na dzieci Boże i nieba dziedzice – słowem Bożym i Ciałem Chrystusa nas karmisz, wspierasz za życia, przy śmierci i po śmierci jeszcze ratujesz modlitwami, Mszą św. i dobrymi uczynkami. O Duchu Święty, który jesteś duszą Kościoła, Ty nami rządź, oświecaj nas, poświęcaj, abyśmy w Tobie poznali, co jest dobrego, z *Twoją łaską współdziałali i wytrwali w dobrem* do zgonu i Twojej pociechy zawsze doznawać mogli. Przez Chrystusa Pana Naszego, któremu z Bogiem Ojcem i z Duchem Świętym cześć, chwała i dziękczynienie po wszystkie wieki. Amen.

Ks. Józef Krukowski

Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości P. Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny, przez ks. Józefa Krukowskiego, Dra Św. T. Proboszcza kościoła św. Floriana. Na pamiątkę misji na Kleparzu odprawionej w marcu 1897. (Czysty dochód na restaurację kościoła św. Floriana). Kraków 1897, ss. 40-45. (1)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; ilustracje od red. *Ultra montes*).

Przypisy:

(1) Por. 1) Ks. Józef Krukowski, a) [*Dwanaście kazań, po cztery na największe uroczystości Pana Jezusa i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny.*](#) b) [*Perykopy ewangelijne niedzielne i świąteczne.*](#)

2) Ks. Jakub Wujek SI, a) [*Krótkie nauki homiletyczne na niedziele i uroczystości całego roku.*](#) b) [*Postylla Mniejsza, to jest krótkie kazania, albo wykłady św. Ewangelii na każdą niedzielę i na każde święto wedle nauki samej prawdziwej Kościoła św. powszechnego dla ubogich kapłanów i gospodarzów i pospolitego człowieka.*](#) c) [*Postilla Catholica... Iż zbory Lutrów, Kalwinów i innych Sektarzów, nie są Kościoły Pana Chrystusowe, ale Bożnice Szatańskie.*](#)

d) *Grzech żydów i heretyków przeciwko Duchowi Świętemu.* e) *Historia Męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Boga i człowieka prawdziwego, ze czterech Ewangelistów zebrana, na dziewięć części podzielona.*

3) Ks. Piotr Skarga SI, *Kazania na niedziele i święta całego roku.*

4) Ks. Henryk Jackowski SI, *Ewangelie niedzielne i świąteczne z objaśnieniami.* b) *Rozważ to dobrze! czyli Myśli zbawienne dla dobrych i złych.*

5) Ks. Jerzy Patiss SI, *Podręcznik do rozmyślań i kazań na niedziele całego roku (Materiae meditationum et concionum ex Evangeliiis et Epistolis Dominicarum).*

6) Św. Pius V, Papież, *Katechizm Rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego (Catechismus Romanus ex decreto Concilii Tridentini).*

7) Ks. Michał Ignacy Wichert, *Nauki katechizmowe o Składzie Apostolskim, Przykazaniach Boskich i Kościelnych, o Modlitwie Pańskiej i Sakramentach.*

8) Ks. Kazimierz Naskręcki, a) *Credo. Krótkie nauki o prawdach wiary katolickiej.* b) *Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach.* c) *Życie nadprzyrodzone. Krótkie nauki o Sakramentach świętych i modlitwie.*

9) Ks. Antoni Krechowicki, *Nauki niedzielne. Skład Apostolski według Ewangelii i Ojców Kościoła.*

10) Ks. Ignacy Czechowski, *Krótkie kazania na niedziele i święta całego roku.*

11) Ks. Piotr Ximenes, *Krótki wykład świętych Ewangelii na niedziele i święta całego roku.*

12) O. Maurycy Meschler SI, *Dar Zielonych Świąt. Rozmyślania o Duchu Świętym.*

13) Henryk Edward kard. Manning, Arcybiskup Westminster, *O sprawach Ducha Świętego działającego w duszy człowieka.*

14) Ks. dr Jan Ciemniński, *Odrodzenie z Ducha Świętego.*

15) Ks. M. Hamon, a) *Zmartwychwstanie Pańskie tryumfem wiary i nadziei. Rozmyślanie na Wielkanoc.* b) *Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Rozmyślanie na Zielone Świątki.*

16) Ks. Dr Aleksander Żychliński, *Łaska uświęcająca a mistyczne Ciało Chrystusa.*

17) Ks. Włodzimierz Piątkiewicz SI, *Mistyczne Ciało Chrystusa a charaktery sakramentalne. Studium dogmatyczne.*

18) Ks. Jan Rostworowski SI, *Tajemnica jedności katolickiej.*

(Przyp. red. *Ultra montes*).

DWANAŚCIE KAZAŃ

po cztery na największe uroczystości P. Jezusa

i jedna homilia na Poniedziałek Wielkanocny

przez

ks. Józefa Krukowskiego

DRA Ś. T. PROBOSZCZA KOŚCIOŁA ŚW. FLORYANA.

Na pamiątkę misyi na Kleparzu odprawionej w marcu 1897.

(Czysty dochód na restauracyą kościoła św. Floryana).

KRAKÓW
1897.

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021